

FOR HE (MOSHIAH) WAS CUT OFF FROM THE LAND OF THE LIVING

(HE DIED) FOR THE SINS OF MY (JEWISH) PEOPLE

נא כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמתך אשר שלחתה או מי מושי אשור-מכרתי אתכם לו הו בעונותיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחתה אמתכם. נב מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונהקסצור קצרה די מפרדות ואם-אין-בי כח להציל הו בנגעתי אחרים גם אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא. נג אלגיש שמים קדרות ושק אשים כסותם.

נד אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לדעת את-יני דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע פלמדים. נה אדני יהוה פתח-לי און ואגבי לא מריתי אחר לא נסוגתי. נו גוי נתתי למקים ולחמי למרטום פני לא הסתרתי מקלמות ורק. נו אדני יהוה יעזר-לי על-כן לא נקלמתי על-כן שמתי פני בחלמיש ונדע כי-לא אבוש. נח קרוב מצדיקמי-יריב אתי נעמדה יחד מי-בעל משפטי יגש אלי. ניט הו אדני יהוה יעזר-לי מי-הוא ירשיעני הו בלם כנגד יבלו עש יאכלם.

ני מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נהי לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו.

ניא הו בלכם קדמי אש מאגרי ויקות לכו באור אלשכם ויזיקות בערתםמדי יהוה-אאת לכם למעצבה תשכבו.

ניא שמעו אלי רדי צדק מבקשי יהוה הביטו אל-ציר הצבכם ואל-מקבת בור קשרתם. נאב הביטו אל-אברתם אביכם ואל-שרה תחוללכם: כי-אחד קראתינו ואברכהו וארבהו. נאג כי-נחם יהוה ציון נחם כל-חרבתיה וישם מדברה כעין וערבתה כגו-יהוה ששון ושקמה ימצא בה תודה וקול זמרה.

נאד הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי הגוים: כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע. נאה קרוב צדקי יצא ישעי ורעי עמים וישפוטו אלי אים קדו ואל-רעי יחלוו. נאז שאו לשמים עיניכם והביטו אל-הארץ מפתח-כי-שמים בעשו נמלחו והארץ כנגד תבלהוישעיה כמו-כו מותיו וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת.

נאז שמעו אלי ידעי צדק עם תורת בלכם: אל-תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל-תחתו. נאז כי כנגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים.

נאט עורי עורי לבשי-עו ורוע יהוהעורי בימי קדם דרות עולמים הלוא את-היא המהצבת רהב מחוללת תנין. נאי הלוא את-היא המהצבת גם מי תהום רבה השמה מעמשי-יסדך לעבר האילים. נאיא ופדני יהוה ישוהו וישוהו ונאז ציון ברנה ושקמת עולם על-ראשם ששון ושקמה ישגיוו נסו וגו ונאנחה.

נאיב אנכי אנכי הוא מנהמכם מי-את ותיראי מאנוש ומתו ומה-אדם חציר יתנו. נאיג ותשפח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל-היום מפני חמת המציק באשר כונו להשחית ואיה חמת המציק. נאיז מהר צעה להפתח ולא-ימות לשחת ולא יחסר לחמו. נאסו ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ונקמו גליו יהוה צבאות שמו. נאטו ואשם דברי כפיך ובצל די כסיתך לטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי-אתה.

נאיו התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את-כוס חמתו את-קבעת כוס התרעלה שותיתמציית. נאיח אין-מנחל לה מכל-בנים לדה ואין מחזיק בדה מכל-בנים גדלה. נאיט שפים הנה קראתה מי יגיד לה השד והשבר ותרעב ותחרב מי אגנמה. נאכ כנגד עלפי שקבו בראש כל-חוצותתווא מקמר המלאים חמת-יהוה וצרת אלהיך. נאכא לכו שמעו-נא זאת ענה ושכרת ולא מיון.

נאכב כה-אמר אדניך יהוה ואלהיך ריב עמו הנה לקחתי מדך את-כוס התרעלהאת-קבעת כוס חמותי לא-תוסיפי לשותותה עוד. נאכג ושמתיה ביד-מוגיך אשר-אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוד וכחצי לעברים.

נאד עורי עורי לבשי צד ציון: לבשי כנגד תפארתך ירושלם עיר הקדשפי לא יוסיף נבא-בך עוד ערל וטמא. נאב התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו (התפתחו) מוסרי צנאך שביה בת-ציון.

נאז כי-כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בךסף תגאלו.

נאז כי כה אמר אדני יהוה מצרים רד-עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשוקו. נאב ועתה מה-לי-פה נאם-יהוה כי-לשח עמי חנם משלו והלילו נאם-יהוה ותמיד כל-היום שמי מנאץ. נאז לכו דע עמי שמי לכו ביים ההוא כי-אני-הוא המדבר הנני.

נאז מה-נאוו על-הקרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טובמשמיע ושויעה אמר לציון מלך אלהיך. נאז כול כול כול כול נשאו קול יחדו רננו: כי ענו דענו יראו בשוב יהוה ציון. נאז פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם: כי-נחם יהוה עמו נאל ירושלם. נבי חשף יהוה את-ורוע קדשו לעיני כל-הגוים וראו כל-אפסי-ארץ את שועת אלהינו.

נבא סירו סירו צאו משם טמא אל-תגעו צאו מתוכהחברו נשאי קלי יהוה. נביב כי לא בחפזו תצאו ובמנוסה לא תלכו: כי-הלך לפניכם יהוה ומאס פכם אלהי ישראל.

נבג הנה ישפיל עבדי ריום ונשא ונבה מאד. נביד באשר שממו עלך רבים כו-משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם. נבטו כו יזה גוים רבים עליו וקצו מלכים פיהם: כי אשר לא-ספר להם ראו ואשר לא-שמעו התבוננו.

נגא מי האמין לשמעתנו ורוע יהוה על-מי נגלתה. נגב ועל כיונן לפניו וכשרש מארץ ציהלא-תאר לו ולא הדר ונראהו ולא-מראה ונקמדהו. נגג נבוה וחבל אישים איש מקבבות וידוע חלי וקמסתר פנים מקונו נבוה ולא חשבנהו. נגד אכן חלנו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו ונעו מפה אלהים ומענה. נגה והוא מחלל מפשענו כדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו. נגז בלנו כצאו תעינו איש לךדפו פנינו ויהוה הגגיע בו את עון בלנו. נגז נש והוא נענה ולא יפתח-פיו כשה לשבח יגבל ויחלל לפני גוניה נאלמה ולא יפתח פיו. נגח מער וממשפט לקח ואת-דורו מי ישוהח(כי יגור מארץ חיים מפשע עמי)נגע כמו. נגט ויתן את-רשעים קברו ואת-עשירי במותו על לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו. נגי ויהוה חפץ ודכא החללים-תשים אשם נפשו יראה זרע יארק: מיים וחפץ יהוה ברוו אלת. נגיז מנעל נפשו יראה וישעבדעמו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל. נגיב לכו אחלק-לו ברבים ואת-צמוים יחלק שלל תחת אשר הקרה למות נפשו ואת-פשעים נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים נגיע.

נדא רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא-חלה כי-רבים בני-שוממה מבני בעילה אמר יהוה. נדב הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנתך ושואל-תחשכי האריכי מיתריך ויתדתך תצקי. נדג כי-מימי ושמאל תפצצי ונרעו גוים יירש ויערם נשמות ישיבו. נדז אל-תיראי כי-לא תבושי ואל-תקלמי כי לא תחפירי: כי בשת עלומך תשפחי וחרפת אלמנתך לא תוקרי-עוד. נדה כי בעלך עשך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל-הארץ ישראל. נדז כי-כאשה צוובה וצנובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תקמס אמר אלהיך. נדז כרגע קטו עזבתך וברחמים גדלים אקבצך. נדח בשפך קצר הסתרתי פני רגע ממוך ובחסד עולם רחמתךאמר גאלך יהוה.

נדט כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי-נח עוד על-הארץ ונשבעתי משפך עלך ומגער-בך. נדי כי הקרים מושוו והנגעות תמטוניתוחסדי מאתך לא-ימוש ובדית שלומי לא תמוט אמר מרמך יהוה.

ISAIAH 53:8

נמור הדין פרק ששי סנהדרין

אל תולא לנו. אף על גב דבמלקות האין היו תורס ומומס: כזאת וכזאת. הא דלא מרבינן תרסס הרבה כדורס (נעיל דף כה) גבי כהנה וכהנה לפי שאלו היו כ"כ מלקות מרבה שמעל לרבות שמעל בתרסס: **בן מרד** שלא ענש על הנסתרות עד שעברו אל הדין. כן כעוב כבוד ספרים וקסא דלאו לאו הקודם ה"ל דלא ענש אפילו אחר שעברו רבסי משמע פשוט הקרא הנסתרות לה' אלאש ולא על עולם לדבר וח"ל בלתי נקודה לרוב משעברו ענש ולכן גריס בקומסרס מלמד שענש הקב"ה על הנסתרות משעברו ונקודה דע"ן כענש פ"ה דלחלק בלתי דלא תיחול משולם מהו על ולבטע אלא מעשה מחללה מדה זו והנכח עד עולם וקסא דנלחו קודה דע"ן ויהיו יסול לומר כן וד"ל לא כענש אלא הנסתרות והנגלות לו ולבטע עד עולם וע"כ מרסכ"ו לה' אלאש וכח"כ מ"ו נקודה מ' לו לרוב קוסים ו"ל לפי שמהו דע"ן כענש נקוד כדי לנקוד י"ל חסות כנגד י"ל חסות כענש לאשמועין סנקודה לחויה לרוב על הס' למעש משקוד דמטעם נס הנסתרות לו ולבטע אלא שאין נקוד נקוד אל הס' **אמר** ליה ר' נחמיה ע"ן ענש על הנסתרות אל החסות **ה' ושלם** ושלם כבר נלמד עד עולם **ה' אפסורא** דנסתרות קאי עד עולם **ה' נהגא** מדה זו דלחובת כפרה נל **ה' אפסורא** דענש טהור ענש פשוט **ה' שיהא** עד עולם אלא הקודה למתקן **ה' ואלך** ואלך נקוד י"ל חסות כנגד י"ל חסות על הס' לומר כן שאף הנגלות נכס דהיינו קודם שעברו אל הדין **ה' אלאש** לוא היטע פשוט דקרא הדין **ה' ענש** כדבר אלא לומר הנסתרות שיהא לו ולבטע לענש על עולם ונקוד על לו ולבטע לומר שאין גורלת מדה זו טהור לעולם אלא משעברו אל הדין ואלו קודם ואלו היה נקוד על כל עד או לא היה נקוד על עד כלא ה"ל דבין נסתרות ובין נגלות כן דינס לקוד ע"ן לעולם וה"ן משעברו ומספורה דנסתרות

רבינו הגנאל למיט' הכוונה ביה פלוגי בשעה פלוגתי במקום פלוני. אמר ר' יהושע בן לוי כל הנסתרות וכו' יצו כל מקלה עליו כאלו כיו"ב הקב"ה בעוה"ב וכו' **ה' ויהיו** כיוצא בזה בן שבת הקב"ה קיים אדם מקריב עולה שבו דלחלק בלתי דלא תיחול משולם מהו על ולבטע אלא מעשה מחללה מדה זו והנכח עד עולם וקסא דנלחו קודה דע"ן ויהיו יסול לומר כן וד"ל לא כענש אלא הנסתרות והנגלות לו ולבטע עד עולם וע"כ מרסכ"ו לה' אלאש וכח"כ מ"ו נקודה מ' לו לרוב קוסים ו"ל לפי שמהו דע"ן כענש נקוד כדי לנקוד י"ל חסות כנגד י"ל חסות כענש לאשמועין סנקודה לחויה לרוב על הס' למעש משקוד דמטעם נס הנסתרות לו ולבטע אלא שאין נקוד נקוד אל הס' **אמר** ליה ר' נחמיה ע"ן ענש על הנסתרות אל החסות **ה' ושלם** ושלם כבר נלמד עד עולם **ה' אפסורא** דנסתרות קאי עד עולם **ה' נהגא** מדה זו דלחובת כפרה נל **ה' אפסורא** דענש טהור ענש פשוט **ה' שיהא** עד עולם אלא הקודה למתקן **ה' ואלך** ואלך נקוד י"ל חסות כנגד י"ל חסות על הס' לומר כן שאף הנגלות נכס דהיינו קודם שעברו אל הדין **ה' אלאש** לוא היטע פשוט דקרא הדין **ה' ענש** כדבר אלא לומר הנסתרות שיהא לו ולבטע לענש על עולם ונקוד על לו ולבטע לומר שאין גורלת מדה זו טהור לעולם אלא משעברו אל הדין ואלו קודם ואלו היה נקוד על כל עד או לא היה נקוד על עד כלא ה"ל דבין נסתרות ובין נגלות כן דינס לקוד ע"ן לעולם וה"ן משעברו ומספורה דנסתרות

בערבות מואב לא היו הנסתרות אלא לה' אלאש אכל קמחן ואלך הס' אף על גב דלבטע ונקודה דע"ן כענש פ"ה דלחלק בלתי דלא תיחול משולם מהו על ולבטע אלא מעשה מחללה מדה זו והנכח עד עולם וקסא דנלחו קודה דע"ן ויהיו יסול לומר כן וד"ל לא כענש אלא הנסתרות והנגלות לו ולבטע עד עולם וע"כ מרסכ"ו לה' אלאש וכח"כ מ"ו נקודה מ' לו לרוב קוסים ו"ל לפי שמהו דע"ן כענש נקוד כדי לנקוד י"ל חסות כנגד י"ל חסות כענש לאשמועין סנקודה לחויה לרוב על הס' למעש משקוד דמטעם נס הנסתרות לו ולבטע אלא שאין נקוד נקוד אל הס' **אמר** ליה ר' נחמיה ע"ן ענש על הנסתרות אל החסות **ה' ושלם** ושלם כבר נלמד עד עולם **ה' אפסורא** דנסתרות קאי עד עולם **ה' נהגא** מדה זו דלחובת כפרה נל **ה' אפסורא** דענש טהור ענש פשוט **ה' שיהא** עד עולם אלא הקודה למתקן **ה' ואלך** ואלך נקוד י"ל חסות כנגד י"ל חסות על הס' לומר כן שאף הנגלות נכס דהיינו קודם שעברו אל הדין **ה' אלאש** לוא היטע פשוט דקרא הדין **ה' ענש** כדבר אלא לומר הנסתרות שיהא לו ולבטע לענש על עולם ונקוד על לו ולבטע לומר שאין גורלת מדה זו טהור לעולם אלא משעברו אל הדין ואלו קודם ואלו היה נקוד על כל עד או לא היה נקוד על עד כלא ה"ל דבין נסתרות ובין נגלות כן דינס לקוד ע"ן לעולם וה"ן משעברו ומספורה דנסתרות

"MAY MY DEATH MAKE KAPARAH FOR ALL MY SINS."

והוא כוונתו של רבינו הגנאל